

Bekledigime Ugramıyor Hep Dalgınlığıma Geliyorsun

– erartışlar · 06 Aralık 2012

söylediklerimden çok
ne istedigime gelmiyor
hiç yüregimden geçmeyen
tanımadığım cümlelerin içinden çıkıp
hep duymadıklarına geliyorsun...

demiştim
kendimi senden başka kimselere ifade edemem diye,
karşımda anladıklarını sandığım insanların
yüz ifadesinde
sadece salınlı dinlemeler,
bildikeri
ve
söyledikleri
tek şey anlıyorum demeleri oluyor..

anlamıyorsunuz..!

anlaşılmıyoruz..!

ben senden başka herkesle anlamsızlaşıyorum...!!

bu kentın insanları bile kendini anlamicak kadar kendine yabancı,
bu koca şehrin git gide büyüdüğünü söylüyorlar?
dünya nekadar küçükmüş?
ya gördüklerim hep yalancdı yada hep gittigim yerlerdeki..
oysa
benim gözümde herkes aynı bir kutunun içinemi sığıyor bilmiyorum...
yani
duvara konuşsam yankı'larımın ben,
ve kendini anlayan duyan yine kendim olurum,
o an bir topluluk oluştuğunu görüyorum,
tam beni anladığını sandığım anlara geldiğini düşünürken,
okadar kalabalığın içinde hiç kimsizleşiyor

tanımsı kalıyorsun öyle
nedense hep yanıldığım anlara geliyorsun..
o an
beklentilerime kızıyorum-
sana kızıyorum,
bize kusuyorum,,
bizle ilgili yaşayan ne varsa
gel bak hep bana kızıyor,
ve bize zehir kusuyor yarınlar,,
neden
bugünlere ugramıyorsun-
hep dünlere geliyorsun,
hatıralarla sabaha bulmaktan bıktım,
yine yalnız uyanıyorum,
yine yalnız uyanıyoruz kendimize-
en çokta sana kızıyorum
geri alıyorsun kendini her sabah
akşamlara doğru...

tam yıldızlar çıkınca içlerinden hangisine sığıdığını düşünürken,
çizilen her bir gecenin içinde resimsiz çizimsiz kalıyorsun,
o an sana görünürüm sandığımda
hiç beklediğime gelmiyor
boş bir yataga ugramıyor
hep
beklemediğim anda
dalgalığıma geliyorsun,.....

seni unutmaya karar verdiğim günlerde nakadar yanıldığımı
kararsız arsız olduğum anlarda en duygusuz ve zalimleştiğim anlarıma geliyorsun,
parçalıyorum göksüme yapışını,
yine kendime kanayan,
kendime akıntı ve kendimi böyle görünce kendime acıyan ben oluyorum..
kendime düzen veririm dediğim anlarımda
en
biçimsiz yakışsız anlarıma geliyorsun..
düzeltirim bütün hataları,
düzelebilirdi bütün kırdıklarımız dediğim anlarda mutluydum
daha sonra

hafifçe istekler düşüyordu dilimin ucuna'
tam seni, beni, bizi birlikte düşünürken,
bir an yalnızığımdan, yapayanlılığımdan geçiştirip
sensizliğin en yoğun olduğu yerlere geliyor
güldüğüm anlara gelmiyorsun...,

şimdi bütün
soruları sana çevirirken-
bir fikir gibi ugrayabilirmisin?-
hadi onu geçtim
bari gelmiş gibi geri gitme,
uzaklaşıyorsun,
umutsazlaşıyorsun,

bu olsa gerek bütün soruların cevabı?

tam herşeyi anladın kıtasına gelmiyor
hep anlamsızlığın en kıtlığına
yani dalgınlığıma geliyorsun...

canyürekLim